

سوم: در عقب نمازهای صبح بخواند این دعا را:

بِسْمِ اللَّهِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَوْضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَوْقَهُ
اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكْرُوهَا،

به نام خدا و درود خدا بر محمد و آل او و کار خود را به خدا می‌گذارم که او به حال بندگان بصیر است پس خدا حفظ کرد هر بدی را که مکر دشمنان بر انگیزد
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَ نَجِّنَاهُ مِنَ الْعَمِّ وَ كَذَلِكَ نُنجِي
الْمُؤْمِنِينَ، حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ

و خدایی جز تو ای ذات یکتا نیست پاک و منزهی تو و من از ستمکارانم پس ما
دعای او را مستجاب کردیم و او را از دریای غم نجات دادیم و اینچنین مؤمنان را
نجات خواهیم داد خدا ما را کافی است و او بهترین وکیل است

فَانْقَلِبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَمْ يَمَسُّهُمْ سُوءٌ، مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، مَا
شَاءَ اللَّهُ لَا مَا شَاءَ النَّاسُ،

به نعمت خدا و فضل خدا چنان برخوردار شوند که دیگر هیچ بدی به آنها
نرسد آنچه خدا خواست می‌شود و هیچ قدرت و توانایی جز قدرت خدا نیست
آنچه خدا خواست می‌شود نه آنچه مردم بخواهند

مَا شَاءَ اللَّهُ وَ إِنَّ كَرَمَ النَّاسِ، حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ، حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ،
حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ،

آنچه خدا خواست می‌شود هر چند مردم نخواهند خدای رب العالمین مرا
کافی از دیگران است خدای آفریننده عالم مرا کافی از خلق است خدای روزی
دهنده مرا کافی از روزی خواران است

حَسْبِيَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ، حَسْبِيَ مَنْ هُوَ حَسْبِي، حَسْبِيَ مَنْ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي، حَسْبِيَ مَنْ كَانَ
مُدَّ كُنْتُ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي،

خدایی که پروردگار عالم است مرا کافی از دیگران است کافی است آنکه
مرا کافی است کافی است آنکه همیشه مرا کافی است کافی است آنکه تا
بوده‌ام و هستم مرا کافی است

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.
کافی است مرا خدای یکتایی که جز او خدایی نیست بر او توکل کرده‌ام و
اوست پروردگار عرش با عظمت.

جهت دریافت نشانی روایات به این سایت مراجعه کنید:

AbbasDavudi.ir

بسم الله الرحمن الرحيم

توکل

الف (امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

خداوند به حضرت داود علیه‌السلام وحی کرد: هر بنده‌ای از بندگانم فقط به من متمسک
شود و من نیت او را صادق بیابم، اگر آسمان و زمین و تمام آنچه در آنهاست با او در افتند
برایش راه گریز قرار می‌دهم. و هر بنده‌ای از بندگانم به کسی جز من متمسک شود و این
معنی را در نیت او بیابم، اسباب آسمانی را از دست او قطع و زمین را زیر پایش سوراخ می‌کنم،
و برایم مهم نیست که در کجا هلاک شود.

ب (و در روایتی دیگر نیز آن حضرت می‌فرماید:

در کتابی خواندم که خدای تعالی می‌فرماید:

قسم به عزت و مجد و جلالم، قسم به رفعتم بر عرش، هر کس به کسی جز من امیدوار
باشد امیدش را به یأس مبدل و در بین مردم خوارش می‌کنم، و از مقام قریب طرد و از درجه
وصلم دورش می‌سازم، در شدائد به غیر من امید می‌بندد؟ در حالی که شدائد در دست من
است؟ به غیر من امیدوار است و در خیالش در دیگری را می‌کوبد در حالی که کلید تمام
درهای بسته در دست من است و در خانه‌ام به روی کسانی که مرا بخوانند باز است؟ چه
کسی در مهمی به من امید بست که امیدش را قطع کردم؟ من آرزوی بندگانم را نزد خود
محفوظ داشتم و آنها به حفظ من راضی نشدند، آسمان‌هایم را از کسانی که از تنزیه من خسته
نمی‌شوند پر کردم و به آنها دستور دادم که در به روی بندگانم نبنند و بندگان به قول من
اعتماد نکردند، آیا نمی‌دانند که هر کس به مصیبتی دچار شود کسی نمی‌تواند خلاصش کند؟
آیا می‌پندارد من که قبل از درخواست عطا می‌کنم؛ با درخواست، جواب سائل را نمی‌دهم؟ آیا
من بخیلیم که بنده‌ام مرا بخیل می‌داند؟ آیا جود و کرم از من نیست؟ آیا عفو و رحمت در
دست من نیست؟ اگر تمام اهل آسمان‌ها و زمین آرزومند باشند و به هر کدام به قدر آرزوی
همه عطا کنم ذرّه‌ای از ملکم کاسته نمی‌شود چگونه کم شود از ملکی که قیّم آن منم؟ پس
وای به حال کسانی که از رحمت من ناامیدند، وای به حال کسانی که مراعات مرا نکردند و
مرتکب معصیت من شدند.

ج (حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود:

« بخدا قسم بنده مؤمن در حاجت خود برای خدای عزّ و جلّ اصرار نمی‌کند جز آنکه خدا
حاجتش را روا می‌سازد. »

د (حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود:

« خدای عزّ و جلّ اصرار در درخواست بعضی از مردم را بر بعضی نمی‌پسندد و آن را برای خود
دوست دارد، خدای عزّ و جلّ، دوست دارد که از او سؤال کنند و آنچه نزد او است بخواهند »

۲- کسانی در عالم هستی هستند که صاحب و دلبسته ندارند ولی ما که اینگونه نیستیم. ما آقایی داریم که مهربان‌ترین افراد است و جواب شیعیان و محبین خود را بلا درنگ می‌دهد.

به این دو روایت دقت فرمایید.

روایت اول

مرد فقیری بر امام حسن علیه‌السلام وارد شد و سلام کرد و در گوشه‌ای نشست، امام از او پذیرایی کرد و برایش انگور آورد مرد فقیر خوشه‌ای انگور برداشت و به امام گفت: «ای فرزند امیرمؤمنان تو را به آن خدائی که این نعمت را به تو داده قسمت می‌دهم که به فریاد من برسی و مرا از دست دشمن‌رهایی بخشی چرا که دشمن من بسیار ستمکار است و به پیر و جوان، خرد و کلان رحم نمی‌کند»

امام فرمود: «دشمنت را معرفی کن تا شرش را از سر تو کم کنم»

مرد فقیر گفت: «دشمن من فقر و نداری است»

حضرت خدمت‌کارش را صدا زد و به او فرمود: «هر چه موجودی داریم بیاور»

خدمتکار رفت و پنج هزار درهم پول آورد و جلوی مرد فقیر گذاشت، آن مرد تشکر کرد و قبل از اینکه خداحافظی کند امام او را قسم داد که هر گاه این دشمن به تو رو آورد حتماً برای دادخواهی نزد ما بیا.

روایت دوم

عربی نزد امام حسین، علیه‌السلام، آمد و برای بدهی‌اش هزار درهم از آنحضرت درخواست کرد و آنحضرت آن مبلغ را به او مرحمت فرمود.

وقتی که مرد عرب پولها را گرفت شروع به شمردن نمود.

خادم ابی‌عبدالله ناراحت شد و به او گفت: «مگر چیزی فروخته‌ای که داری که خوب و بد می‌کنی و پولها را می‌شماری؟»

مرد عرب گفت: «بلی من آبرو ریخته‌ام.»

حضرت امام حسین علیه‌السلام وقتی این جمله شنید به خادمش فرمود: «هزار درهم به او بده، برای قرضش و هزار درهم بده، برای اینکه آبرو ریخته و هزار درهم بده، برای اینکه نزد ما آمده و جای دیگری نرفته است.»

۳ - بزرگان دین سفارش نموده‌اند تا در هنگام مشکلات دو کار زیر را همراه با تلاش و کوشش و از روی اخلاص و ایمان و تدبیر؛ برای رفع آن مشکل انجام دهیم تا گشایشی در کارمان ایجاد شود.

۱- یکصد صلوات همراه با [وعجل فرجهم] «اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم» بگوییم و خداوند را به حق مصائب حضرت زینب سلام‌الله علیها قسم بدهیم که در ظهور امام‌عصر روحی له‌الفدا تعجیل بفرماید.

۲- اعمال زیر را انجام بدهد که در مفاتیح‌الجنان در انتهای تعقیبات نماز صبح آمده است. ثقه‌الإسلام نوری در کتاب دارالسلام از استاد خود عالم ربانی جناب حاج ملا فتحعلی سلطان‌آبادی رحمت‌الله علیه نقل فرموده که فاضل مقدس آخوند ملا محمد صادق عراقی در نهایت سختی و پریشانی و بد حالی بود و به هیچ وجه برای او گشایشی حاصل نمی‌شد تا آن که شبی در خواب دید که در یک مکانی خیمه بزرگی سر پا است.

پرسید: «این خیمه از کیست.» گفتند: «از کهف حصین و غیاث مضطر مستکین حضرت قائم مهدی و امام منتظر مرضی عجل الله فرجه می‌باشد»

پس به تعجیل خدمت آن حضرت مشرف گردید و سختی حال خود را به آن حضرت عرض کرد و از آن بزرگوار دعایی برای گشایش کار و رفع غم خویش خواست آن حضرت او را حواله فرمود به سیدی از اولاد خود و اشاره فرمود به او و به خیمه او آخوند از خدمت آن حضرت بیرون رفت و به همان خیمه که حضرت به آن اشاره فرموده بود وارد شد و دید جناب سید محمد سلطان‌آبادی در آن خیمه در روی سجاده‌ای نشسته و مشغول دعا و قرائت است.

آخوند به سید سلام کرد و حکایت حال را برای او نقل کرد پس سید برای گشایش امر و وسعت رزق او را دعایی تعلیم نمود پس از خواب بیدار شد در حالی که آن دعا در خاطر او بود و قصد کرد به خانه‌ی سید برود. وقتی بخدمت سید رسید او را به همان نحو که در خواب دیده بود دید در مصلا‌ی خود نشسته مشغول ذکر و استغفار است. سلام کرد و سید جواب سلام او را داد و تبسمی نمود مثل آن که از قضیه مطلع باشد پس آخوند برای گشایش امر خویش دعایی خواست. پس سید همان دعایی را که در خواب به او تعلیم فرموده بود در بیداری نیز به او تعلیم داد.

آخوند مشغول به آن دعا شد به اندک زمانی دنیا از هر طرف به او روی آورد و از سختی و بدحالی بیرون آمد. آن‌چه سید به آخوند تعلیم داده بود در خواب و بیداری سه چیز است که بعد از نماز صبح باید انجام شود.

اول: دست بر سینه گذارد و هفتاد مرتبه «یا فتاح - ای گشاینده» بگوید.

دوم: مواظبت کند به خواندن این دعا:

لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَّلِيٌّ مِنَ الدُّلِّ وَ كَبَّرَهُ تَكْبِيرًا

هیچ توانایی و قدرتی جز به خواست خدا نیست توکل کردم بر خدایی که زنده ابدی است و هرگز نمیرد و ستایش مخصوص خدایی است که فرزند نگرفته و شریکی در ملکش وجود نداشته و قدرت بی‌نهایتش از یاری هر کس بی‌نیاز است و من او را به بزرگی یاد می‌کنم. ۳